

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

31. jaanuar 2019*

Apellatsioonkaebus – Arengukoostöö – Liidu eelarve kaudne täitmine – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Vaidlustatavad aktid – Otsus usaldada eelarve täitmise ülesanne muule isikule kui see, kes oli esialgu välja valitud – Otsus mitte enam usaldada uusi eelarve täitmise ülesandeid sellele üksusele, kes oli esialgu välja valitud – Määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 – Artikkel 43 – Delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012 – Artikkel 43 – Mõiste „rahvusvaheline organisatsioon“ – Tingimused – Kahju hüvitamise nõue

Liidetud kohtuasjades C-183/17 P ja C-184/17 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 11. aprillil 2017 esitatud kaks apellatsioonkaebust,

International Management Group, asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: advokaadid L. Levi ja J.-Y. de Cara,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre ja J. Baquero Cruz,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: neljanda koja president M. Vilaras kolmanda koja presidendi ülesannetes, kohtunikud J. Malenovský (ettekandja), L. Bay Larsen, M. Safjan ja D. Šváby,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: ametnik R. Șereș,

arvestades kirjalikku menetlust ja 13. juuni 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 27. septembri 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keeled: inglise ja prantsuse.

otsuse

- 1 Oma apellatsioonkaebustes palub International Management Group (edaspidi „IMG“) tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 2. veebruari 2017. aasta otsus International Management Group vs. komisjon (T-29/15, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus T-29/15“, EU:T:2017:56) ja 2. veebruari 2017. aasta kohtuotsus International Management Group vs. komisjon (T-381/15, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus T-381/15“, EU:T:2017:57) (edaspidi koos „vaidlustatud kohtuotsused“), millega see kohus jättis kohtuasjas T-29/15 rahuldamata hagi, milles paluti tühistada komisjoni 16. detsembri 2014. aasta rakendusotsus C(2014) 9787 final, millega muudetakse rakendusotsust C(2013) 7682 2013. aasta iga-aastase tegevuskava kohta, milles soodustatakse Myanmar/Birma rahastamist Euroopa Liidu üldeelarvest (edaspidi „16. detsembri 2014. aasta otsus“), ja kohtuasjas T-381/15 rahuldamata hagi, milles paluti esiteks tühistada IMG-le saadetud Euroopa Komisjoni 8. mai 2015. aasta kirjas sisalduv otsus (edaspidi „8. mai 2015. aasta otsus“ ja koos 16. detsembri 2014. aasta otsusega „vaidlusalused otsused“), ning teiseks hüvitada 8. mai 2015. aasta otsusega tekitatud kahju.

Õiguslik raamistik

2002. aasta finantseeskirjad

Määrus nr 1605/2002

- 2 Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT 2002, L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 1/4, lk 74), muudetud 13. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 1995/2006 (ELT 2006, L 390, lk 1) (edaspidi „määrus nr 1605/2002“), tunnistati alates 1. jaanuarist 2013 kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1). Samas näeb määruse nr 966/2012 artikli 212 punkt a muu hulgas ette, et määruse nr 1605/2002 artiklite 53 ja 53d kohaldamist jätkatakse kõikide nende kulukohustuste suhtes, mis on võetud kuni 31. detsembrini 2013.

- 3 Määruse nr 1605/2002 artikkel 53 sätestab järgmist:

„Komisjon täidab eelarvet vastavalt artiklites 53a–53d sätestatud sätetele ühel järgmistest viisidest:

- a) tsentraliseeritult;
- b) koostöös liikmesriikidega või detsentraliseeritult;
- c) ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega.“

- 4 Nimetatud määruse artikkel 53d näeb muu hulgas ette järgmist:

„1. Kui komisjon täidab eelarvet ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega, delegeeritakse teatavad täitmisülesanded [...] rahvusvaheliste organisatsioonidele [...]

[...]

2. Rahvusvahelise organisatsiooniga rahastamise kohta sõlmitud individuaalpeping sisaldab üksikasjalikke sätteid rahvusvahelisele organisatsioonile antud ülesannete täitmise kohta.

[...]“.

Määrus nr 2342/2002

- 5 Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse määruse nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT 2002, L 357, lk 1), muudetud komisjoni 23. aprilli 2007. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 478/2007 (ELT 2007, L 111, lk 13) (edaspidi „määrus 2342/2002“ ja koos määrusega nr 1605/2002 „2002. aasta finantseeskirjad“), tunnistati alates 1. jaanuarist 2013 kehtetuks komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrusega (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 966/2012 kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1) (edaspidi „2012. aasta finantseeskirjad“).
- 6 Määruse nr 2342/2002 artikkel 43 „Eelarve täitmine ühiselt rahvusvaheliste organisatsioonidega“ sisaldas muu hulgas lõiget 2 mille kohaselt:

„[Määruse nr 1605/2002] artiklis 53d nimetatud rahvusvahelised organisatsioonid on järgmised:

- a) rahvusvahelised avalik-õiguslikud organisatsioonid, mis on loodud valitsustevahelise kokkuleppe alusel, ja nende organisatsioonide asutatud spetsialiseeritud asutused;

[...]“.

2012. aasta finantseeskirjad

Määrus nr 966/2012

- 7 Määrus nr 966/2012 jõustus selle määruse artikli 214 esimese lõigu kohaselt 27. oktoobril 2012. Nimetatud artikli teise lõigu kohaselt kohaldatakse seda määrust alates 1. jaanuarist 2013, mis ei mõjuta konkreetseid kohaldamise alguskuupäevi, mis on kindlaks määratud nimetatud määruse teistes artiklites.
- 8 Nende artiklite hulgas on ka artikkel 58 „Eelarve täitmise viisid“, mida kohaldatakse vaid alates 1. jaanuarist 2014 võetud kohustuste suhtes ning mille lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Komisjon täidab eelarvet järgmistel viisidel:

- a) otse („otsene eelarve täitmine“) oma talituste kaudu [...]
- b) koostöös liikmesriikidega („koostöös liikmesriikidega toimuv eelarve täitmine“); või
- c) kaudselt („kaudne eelarve täitmine“), [...] delegeerides eelarve täitmisega seotud ülesanded:
- i) kolmandatele riikidele või nende poolt määratud asutustele;
- ii) rahvusvahelistele organisatsioonidele ja nende allasutustele;

[...]“.

- 9 Määruse 966/2012 artiklid 84–86 on kohaldatavad alates 1. jaanuarist 2013.

- 10 Määruse artikkel 84 „Rahastamisotsus“ näeb ette:

„1. Iga kuluartikli suhtes võetakse kulukohustus ning kulu tõendatakse, kinnitatakse ja makstakse.

2. Välja arvatud assigneeringute puhul, mida saab rakendada ilma alusaktita [...], eelneb kulukohustuse võtmisele rahastamisotsus, mille teeb institutsioon või asutus, kelle institutsioon on selleks volitanud.

3. Lõikes 2 osutatud rahastamisotsuses määratakse kindlaks taotletav eesmärk, oodatavad tulemused, eelarve täitmise viis ja kogusumma. See sisaldab ka rahastatavate meetmete kirjeldust ja igale meetmele eraldatud summa suurust ning rakendamise soovituslikku ajakava.

Kaudse eelarve täitmise korral täpsustatakse rahastamisotsuses ka artikli 58 lõike 1 punkti c kohaselt volitatud üksus või isik, üksuse või isiku valimiseks kasutatud kriteeriumid ja nimetatud üksusele või isikule delegeeritud ülesanded.

[...]“.

- 11 Nimetatud määruse artikli 85 „Kohustuste liigid“ lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Eelarvelise kulukohustuse võtmine on toiming, millega broneeritakse assigneering, mida on vaja hilisemateks makseteks, et täita juriidilisi kohustusi.

Juriidilise kohustuse võtmine on toiming, millega eelarvevahendite käsutaja võtab kohustuse või määrab kindlaks kohustuse, millest tuleneb kulu.

[...]“.

- 12 Sama määruse artikli 86 „Kohustuste suhtes kohaldatavad eeskirjad“ lõige 1 sätestab järgmist:

„Iga meetme puhul, mis võib põhjustada eelarvest kantava kulu, võtab vastutav eelarvevahendite käsutaja enne kolmandate isikute ees juriidilise kohustuse võtmist [...] esmalt eelarvelise kulukohustuse.“

Delegeeritud määrus nr 1268/2012

- 13 Delegeeritud määruse nr 1268/2012 artikli 43 „Koostöös rahvusvaheliste organisatsioonidega toimuva kaudse eelarve täitmise erisätted“ lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„[Määruse nr 966/2012 artikli 58 lõike 1 [punkti c] alapunktis ii osutatud rahvusvahelised organisatsioonid on järgmised:

- a) rahvusvahelised avalik-õiguslikud organisatsioonid, mis on loodud valitsustevahelise kokkuleppe alusel, ja nende organisatsioonide asutatud spetsialiseeritud asutused;

[...]“.

Määrus (EL, Euratom) nr 883/2013

- 14 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1), jõustus 1. oktoobril 2013.

- 15 Määruse artikli 7 „Juurdlusmenetlus“ lõige 6 näeb muu hulgas ette järgmist:

„Kui juurdluse käigus ilmneb, et oleks vaja rakendada esialgset õiguskaitset liidu finantshuvide kaitsmiseks, teatab [OLAF] käimasolevast juurdlusest viivitamata asjaomasele institutsioonile, organile, ametile või asutusele. Edastatav teave sisaldab järgmisi andmeid:

[...]

Asjaomane institutsioon, organ, amet või asutus võib [OLAFiga] tihedas koostöös igal ajal otsustada rakendada esialgse õiguskaitse mis tahes abinõu, sealhulgas meetmeid tõendusmaterjali säilitamiseks, ning teavitab [OLAFit] viivitamata sellisest otsusest.“

Vaidluste taust

Apellant

- 16 Euroopa Kohtule esitatud toimikus sisalduva põhikirja kohaselt asutati IMG 25. novembril 1994 rahvusvahelise organisatsioonina „International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina“, mille registrijärgne asukoht on Belgradis (Serbia), eesmärgiga võimaldada Bosnia ja Hertsegoviina ülesehitamisel osalevatel riikidel kasutada selleks loodud üksust. Sellest ajast alates on IMG järk-järgult oma tegevust laiendanud ning sõlmis seejärel 13. juunil 2012 Belgia Kuningriigiga peakorterilepingu.

Algne otsus

- 17 7. novembril 2013 võttis komisjon määruse nr 966/2012 artikli 84 alusel vastu rakendusotsuse C(2013) 7682 2013. aasta iga-aastase tegevuskava kohta, milles soodustatakse Myanmar/Birma rahastamist Euroopa Liidu üldeelarvest (edaspidi „algne otsus“).
- 18 Nimetatud otsuse artikkel 1 sätestab, et otsuse lisades 1 ja 2 täpsustatud 2013. aasta tegevuskava, milles soodustatakse Myanmar/Birma rahastamist, on heaks kiidetud.
- 19 Nimetatud otsuse artikkel 3 näeb ette, et eelarve ühiselt täitmise seotud ülesanded võib delegeerida otsuse lisades 1 ja 2 nimetatud üksustele, kui sõlmitakse delegeerimisleping.
- 20 Otsuse lisa 2 on kirjeldatud 2013. aasta tegevuskava, milles soodustatakse Myanmar/Birma rahastamist, teist tegevust. Nimetatud lisa osades 5 ja 8 on sisuliselt ette nähtud, et see tegevus kujutab endast kaubanduse arendamise kava, mille eeldatav maksumus on 10 miljonit eurot, mida rahastab Euroopa Liit ja mille rakendamine tagatakse IMGga ühiselt. Nimetatud lisa punktis 8.3.1 on IMGd kirjeldatud kui Myanmaris/Birmas juba loodud rahvusvahelist organisatsiooni, kes osaleb selle riigi poolt rahastatavate projektide elluviimisel.

16. detsembri 2014. aasta otsus ja selle tagajärjed

- 21 OLAF teatas 17. veebruaril 2014 komisjonile, et alustas IMG staatust puudutavat uurimist.
- 22 Komisjoni peasekretär edastas selle teabe 24. veebruaril 2014 nimetatud institutsiooni rahvusvahelise koostöö ja arengukoostöö peadirektorile, juhtides tema tähelepanu võimalusele rakendada määruse nr 883/2013 artikli 7 lõike 6 alusel esialgset õiguskaitset.
- 23 Peadirektor rakendas 26. veebruaril 2014 nimetatud sätte alusel esialgset õiguskaitset, põhjendades seda asjaoluga, et OLAFi esialgne analüüs oli välja toonud IMG staatuse suhtes kahtlused (edaspidi „26. veebruari 2014. aasta esialgne õiguskaitse“). Esialgne õiguskaitse seisnes peamiselt selles, et esiteks keelati ajutiselt sõlmida IMGga liidu eelarve kaudse täitmise raames määruse nr 966/2012 alusel uusi delegeerimislepinguid ja teiseks laiendada IMGga varem sõlmitud delegeerimislepinguid liidu eelarve ühiselt täitmise raames määruse nr 1605/2002 alusel.

- 24 Peadirektor saatis 25. aprillil 2014 IMG-le kirja (edaspidi „25. aprilli 2014. aasta kiri“), milles ta teatas, et komisjoni toimikusse on kantud kolm uut asjaolu: esiteks, et viis liidu liikmesriiki, keda IMG oli esitlenud kui oma liikmeid, ei pidanud end selleks; teiseks, et Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) peasekretär oli märkinud, et IMG ei kujuta endast ÜRO spetsialiseeritud asutust, ja kolmandaks, et on kahtlusi nende isikute volituste osas, kes esindasid teatavaid liikmesriike, kes osalesid IMG asutamisakti allkirjastamisel. Komisjoni rahvusvahelise koostöö ja arengukoostöö peadirektor märkis veel, et võttes arvesse neid IMG staatust puudutavaid asjaolusid, oli ta andnud oma teenistustele korralduse peatada tema suhtes ajutiselt menetlused, mis võimaldavad rahvusvahelistel organisatsioonidel täita eelarve täitmisega seotud ülesandeid.
- 25 Komisjon sai 15. detsembril 2014 OLAFi poolt uurimise tulemusel koostatud aruande (edaspidi „OLAFi aruanne“), millele oli lisatud rida soovitusi. Selles aruandes leidis OLAF sisuliselt, et IMG ei ole rahvusvaheline organisatsioon 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade tähenduses ning soovitas komisjonil kohaldada IMG suhtes sanktsioone ja nõuda tagasi summad, mis viimasele selles staatuses oli antud.
- 26 Järgmisel päeval võttis komisjon määruse nr 966/2012 artiklile 84 tuginedes vastu 16. detsembri 2014. aasta otsuse. Nimetatud otsuse artikli 1 kohaselt asendati algse otsuse lisa 2 uue lisaga, mille osad 1 ja 4.3 nägid sisuliselt ette, et algses otsuses ette nähtud kaubanduse arendamise kava ei vii enam kaudse eelarve täitmisega ellu mitte IMG, vaid Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH (edaspidi „GIZ“).

8. mai 2015. aasta otsus

- 27 Komisjoni õigustalituse koostas 16. jaanuaril 2015 teate „[IMGd] puudutavas uurimises [OLAFi] poolt koostatud aruande õiguslik analüüs“ (edaspidi „õigustalituse arvamus“).
- 28 Komisjon saatis 8. mail 2015 IMG-le kirja selle kohta, mida ta kavatseb OLAFi aruande tulemusel ette võtta ning milles ta teatas, et – hoidudes siiski enamust OLAFi soovitustest järgimast – on ta muu hulgas otsustanud, et kuni IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatuse suhtes ei ole absoluutset kindlust, ei sõlmi tema teenistused viimasega enam määruses nr 966/2012 ette nähtud uut delegerimislepingut rahvusvaheliste organisatsioonidega koostöös kaudse eelarve täitmise kohta. Nimetatud kirja see osa kujutabki endast 8. mai 2015. aasta otsust, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktis 1.

Vaidlustatud kohtuotsused

Vaidlustatud kohtuotsus T-29/15

- 29 IMG esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. jaanuaril 2015 ja registreeriti numbri all T-29/15, paludes tühistada 16. detsembri 2014. aasta otsus.
- 30 Komisjon esitas 24. märtsil 2015 Üldkohtusse saabunud dokumendiga vastuvõetamatuse vastuväite, mille kohaselt ei ole 16. detsembri 2014. aasta otsus vaidlustatav akt, kuna esiteks ei tekita see siduvaid õiguslikke tagajärgi ja teiseks on see võrreldes 25. aprilli 2014. aasta kirjaga, milles teatati IMG-le esialgse õiguskaitse rakendamisest alates 26. veebruarist 2014, pelgalt kinnitavat laadi.
- 31 Üldkohus liitis 30. juuni 2015. aasta kohtumäärusega vastuvõetamatuse vastuväite põhiküsimusega ja jättis kohtukulude üle otsustamise edaspidiseks.

- 32 Üldkohus tegi 2. veebruaril 2017 vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15, milles ta jättis IMG hagi rahuldamata ja mõistis temalt välja kohtukulud. Selle raames leidis ta kohtuotsuse punktides 28–78 kõigepealt, et komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide ei ole põhjendatud, kuna 16. detsembri 2014. aasta otsus oli tekitanud õiguslikke tagajärgi sellega, et esiteks oli see IMG-lt võtnud lõplikult võimaluse delegeerimisleping sõlmida, ja teiseks, kuna see otsus ei olnud võrreldes 25. aprilli 2014. aasta kirjaga pelgalt kinnitavat laadi, mistõttu tuli IMG hagi selle otsuse peale tunnistada vastuvõetavaks. Edasi leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 79–169 ja 174, et ühegagi IMG esitatud seitsmest väitest ei saa nõustuda ning seega tuli tema hagi jätta põhjendamatusse tõttu rahuldamata.

Vaidlustatud kohtuotsus T-381/15

- 33 IMG esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. juulil 2015 ja registreeriti numbri T-381/15 all, paludes tühistada 8. mai 2015. aasta otsus ja mõista sellega põhjustatud kahju eest välja hüvitis.
- 34 Komisjon esitas 25. septembril 2015 Üldkohtusse saabunud dokumendiga vastuvõetamatuse vastuväite, mille kohaselt ei ole 8. mai 2015. aasta otsus vaidlustatav akt eelkõige seetõttu, et see ei tekita siduvaid õiguslikke tagajärgi.
- 35 Üldkohus liitis 29. jaanuari 2016. aasta määrusega vastuvõetamatuse vastuväite põhiküsimusega ja jättis kohtukulude üle otsustamise edaspidiseks.
- 36 Üldkohus tegi 2. veebruaril 2017 vaidlustatud kohtuotsuse, milles ta leidis, et IMG hagi ühe osas suhtes on otsuse tegemise vajadus ära langenud, jättis hagi ülejäänud osas rahuldamata ja mõistis kohtukulud välja IMG-lt. Selle raames leidis ta selle kohtuotsuse punktides 41–53 ja 75 kõigepealt, et 8. mai 2015. aasta otsus oli tekitanud õiguslikke tagajärgi sellega, et see oli IMG-lt võtnud võimaluse, et talle usaldatakse uusi koostöös rahvusvahelise organisatsiooniga kaudse eelarve täitmise ülesandeid, mis on ette nähtud määruse nr 966/2012 artikli 58 lõikes 1, ning et seega oli IMG tühistamishagi vastuvõetav. Edasi leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 76–160, et ühegagi IMG esitatud kaheksast väitest ei saa nõustuda ning seega tuli tema hagi jätta põhjendamatusse tõttu rahuldamata. Lõpuks jättis Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 170–173 põhjendamatusse tõttu rahuldamata IMG kahju hüvitamise nõude.
- 37 Lisaks tegi Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 174–184 otsuse komisjoni taotluse kohta, et kaks IMG esitatud dokumenti – nimelt OLAFi aruanne ja õigustalituse arvamus – eemaldataks kohtuasja toimikust. Ta jättis selle taotluse rahuldamata esimese dokumendi osas ja rahaldas selle teise dokumendi osas.

Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

- 38 IMG palub kohtuasjas C-183/17 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus T-29/15 osas, millega tema tühistamishagi jäeti põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
 - teha vaidluse suhtes ise lõplik otsus, tühistades 16. detsembri 2014. aasta otsuse, ning
 - mõista esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

- 39 IMG palub kohtuasjas C-184/17 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus T-381/15 osas, millega tema tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue jäeti põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
 - teha vaidluse suhtes ise lõplik otsus, tühistades 8. mai 2015. aasta otsuse ja mõistes selle otsusega tekitatud kahju eest liidult välja hüvitise, ning
 - mõista esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.
- 40 Komisjon palub Euroopa Kohtul apellatsioonkaebused rahuldamata jätta ja mõista vastavad kohtukulud välja IMG-lt.
- 41 Komisjon esitas veel kaks vastuapellatsioonkaebust, milles ta palub Euroopa Kohtul:
- mõlemas kohtuasjas tühistada vaidlustatud kohtuotsused osas, millega lükati tagasi tema vastuvõetamatusse vastuväited, teha vaidluste suhtes ise lõplikud otsused, jättes hagi vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata ja mõistes kohtukulud välja IMG-lt.
 - anda lisaks kohtuasjas C-184/17 P korraldus, et OLAFi aruanne eemaldataks kohtutoimikust.
- 42 IMG palub Euroopa Kohtul vastuapellatsioonkaebused rahuldamata jätta ja mõista vastavad kohtukulud välja komisjonilt.
- 43 8. veebruari 2018. aasta kirjas tehti pooltele ettepanek esitada oma seisukohad kahe kohtuasja võimaliku liitmise suhtes suulise menetluse ja Euroopa Kohtu otsuse tegemise huvides. IMG teatas vastuseks, et tal ei ole selle suhtes vastuväiteid. Komisjon ettenähtud tähtajal ei reageerinud.
- 44 20. märtsi 2018. aasta otsusega liideti need kohtuasjad pärast ettekandja-kohtuniku ja kohtujuristi ärakuulamist suulise menetluse ja kohtuotsuse tegemise huvides.

Vastuapellatsioonkaebused

Poolte argumendid

- 45 Komisjon väidab esiteks, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 57–63 ja vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktides 44–48 ekslikult, et vaidlusalused otsused olid tekitanud siduvaid õiguslikke tagajärgi sellega, et olid IMG-lt võtnud võimaluse sõlmida liidu eelarvest rahastatavate projektide elluviimisel eelarve kaudse täitmise raames uusi delegeerimislepinguid. 16. detsembri 2014. aasta otsusega oli tõesti muudetud algset otsust, asendades IMG üksusena, kellega kavatsetakse sõlmida konkreetne delegeerimisleping, GIZga, ja 8. mai 2015. aasta otsuses oli märgitud, et komisjon kavatses IMGga uusi delegeerimislepinguid enam mitte sõlmida. Samas ei olnud IMG-l mingisugust õigust sellele, et sellised lepingud sõlmitakse temaga, millest tuleb järeldada, et vaidlusalused otsused tekitasid tema suhtes kõige enam faktilisi tagajärgi.
- 46 Teiseks väidab komisjon, et vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 49–52, tuleb sellist rahastamisotsust nagu 16. detsembri 2014. aasta otsus käsitada üksnes sisemise kohaldamisalaga aktina, mis ei tekita kolmandate isikute suhtes õiguslikke tagajärgi.
- 47 Kolmandaks on komisjon seisukohal, et Üldkohus leidis ekslikult, et 16. detsembri 2014. aasta otsus ei kujutanud endast akti, mis üksnes kinnitas 25. aprilli 2014. aasta kirja, millega teatati IMG-le esialgse õiguskaitse kohaldamisest 26. veebruaril 2014. Vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud

kohtuotsuse T-29/15 punktides 70–73, ei olnud selles otsuses nimelt ühtegi uut faktilist või õiguslikku aspekti. Pealegi, vaatamata sellele, et nimetatud esialgne õiguskaitse ja nimetatud otsus põhinevad erinevatel õiguslikel alustel ning on vastu võetud ja rakendatud erinevates menetlustes, nagu Üldkohus selle kohtuotsuse punktides 74–76 märkis, ei olnud teine ka esimese otsene ja automaatne tagajärg.

- 48 Lisaks väidab komisjon oma vastuapellatsioonkaebuses kohtuasjas C-184/17 P, et IMG-le ei oleks tohtinud anda võimalust OLAFi aruandega tutvuda.
- 49 Seetõttu palub ta Euroopa Kohtul eemaldada see aruanne kohtutoimikust.
- 50 IMG vaidlustab nende erinevate argumentide põhjendatuse.

Euroopa Kohtu hinnang

- 51 Mis esiteks puutub käesoleva kohtuotsuse punktis 45 toodud komisjoni argumentidesse, mille kohaselt ei tekita vaidlusalused otsused siduvaid õiguslikke tagajärgi, siis väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et tühistamishagi saab esitada kõigi liidu institutsioonide, organite, ametite või asutuste vastuvõetud sätete peale, mille eesmärk on sõltumata nende vormist luua siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis puudutavad füüsilise või juriidilise isiku huve, muutes selgelt tema õiguslikku seisundit (11. novembri 1981. aasta kohtuotsus *IBM vs. komisjon*, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 9; 12. septembri 2006. aasta kohtuotsus *Reynolds Tobacco jt vs. komisjon*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 54, ja 13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus *Deutsche Post ja Saksamaa vs. komisjon*, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 37).
- 52 Käesolevas asjas märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 37–42 seoses 16. detsembri 2014. aasta otsusega kõigepealt, et komisjon ei ole vastu väelnud sellele, et see otsus kujutas endast institutsiooni poolt määruse nr 966/2012 artikli 84 alusel vastu võetud rahastamisotsust ning mitte ainult selle otsuse õiguslik tagajärg, vaid ka selle ese oli muuta algset otsust, määrates IMG asemel GIZi selleks üksuseks, kellele usaldatakse Myanmar/Birmat puudutava 2013. aasta tegevuskava raames kaubanduse arendamise tegevusega tegelemine.
- 53 Selles analüüsis tõdes Üldkohus nimetatud kohtuotsuse punktis 38, et pooled olid ühel meelel selles, et algses otsuses oli IMG määratud selle tegevusega tegelevaks üksuseks, „kui sõlmitakse delegerimisleping“.
- 54 Edasi leidis Üldkohus erinevaid asjaolusid arvesse võttes selle kohtuotsuse punktides 44–48 ja 57–63, et 16. detsembri 2014. aasta otsus tekitas siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis kahjustavad IMG huve, võttes temalt igasuguse võimaluse sõlmida see delegerimisleping.
- 55 Selles osas tuleb märkida, et määruse nr 966/2012 artikli 84 lõige 2, mille alusel võeti vastu nii algne otsus kui ka 16. detsembri 2014. aasta otsus, näeb ette, et sellised otsused eelnevad kulukohustuse võtmisele. Mis puutub kulukohustusse, nagu tuleneb nimetatud määruse artikli 85 lõikest 1 ja artikli 86 lõikest 1, siis vastab see sellele, et eelarvevahendite käsutaja võtab esmalt kulukohustuse ja sõlmib seejärel lepingu kolmanda isikuga, kellele tuleb teha seda kulu konkretiseerivaid väljamakseid. Järelikult väidab komisjon õigustatult, et 16. detsembri 2014. aasta otsuse vastuvõtmisel ei võetud IMG suhtes ühtegi kohustust ja järelikult ei olnud IMG-l siiski mingisugust õigust sellele, et mõni delegerimisleping sõlmitakse temaga.
- 56 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 42 ja 59 siiski märkis, täpsustab kohustuse võtmise otsus vastavalt määruse nr 966/2012 artikli 84 lõikele 3 ka „volitatud üksus[e] või isik[u], [tema] valimiseks kasutatud kriteeriumid ja [talle] delegeeritud ülesanded“. Algses otsuses oli Myanmar/Birmat puudutava 2013. aasta tegevuskava raames ette nähtud tegevustest ühe teostajaks volitatud üksusena valitud IMG.

- 57 Lisaks tuleneb määruse nr 1605/2002 artikli 53d lõikest 2, mis oli kohaldatav algse otsuse vastuvõtmise ajal, et sellise delegerimislepingu ese, nagu on nimetatud otsuses viidatud, on täpsustada eelarve täitmise seotud ülesanded, mis on rahvusvahelisele organisatsioonile konkreetsel juhul eelnevalt antud. Selle lepingu sõlmimisele peab seega eelnema rahastamisotsuse tegemine, millega usaldatakse sellised ülesanded nimetatud organisatsioonile ning selle lepingu saab sõlmida vaid temaga. Sellest tulenevalt on ülesannete täitmiseks volitatud üksuse staatuse kaotamise tagajärjeks automaatselt võimaluse kaotus vastavat delegerimislepingut sõlmida. 16. detsembri 2014. aasta otsuse ese ja õiguslik tagajärg ongi just määrata GIZ volitatud üksuseks, et võimaldada komisjonil sõlmida IMG asemel delegerimisleping selle üksusega.
- 58 Neil tingimustel oli Üldkohtul õigus, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 44, 45, 57, 59, 60 ja 62 leidis, et IMG kaotas 16. detsembri 2014. aasta otsuse tagajärjel nii valitud üksuse staatuse, kellele võidakse usaldada eelarve täitmise seotud ülesanne, kui ka igasuguse tegeliku võimaluse, et temaga võidakse sõlmida vastav delegerimisleping.
- 59 Sellise õigusliku staatuse kaotamine kujutab aga endast ilmselgelt siduvat õiguslikku tagajärge, mis võib kahjustada IMG huve. Mis puutub võimaluse kaotusse sõlmida vastav delegerimisleping, siis see on õigusliku staatuse kaotuse automaatne tagajärg, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 57, ja kujutab seega endast siduvat õiguslikku tagajärge.
- 60 Järelikult tuleb komisjoni poolt kohtuasjas C-183/17 P vastuapellatsioonkaebuse toetuseks esitatud väide, et 16. detsembri 2014. aasta otsusel ei ole siduvat õiguslikku tagajärge, põhjendamatus tõttu lükata.
- 61 Mis puutub 8. mai 2015. aasta otsusesse, siis tuleb kõigepealt märkida, et selles pole väljendatud mitte tulevikku suunatud kavatsust, nagu komisjon seda väidab, vaid juba tehtud otsust enam mitte sõlmida ühtegi delegerimislepingut, „kuni pole saadud absoluutset kindlust IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatuse suhtes“. Sellega võtab see otsus puudutatud isikult kõik võimalused, et talle usaldatakse uusi eelarve täitmise ülesandeid ja tehakse talle liidu eelarve kaudse täitmise raames vastavaid makseid, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktides 44 ja 45 märkis.
- 62 Samas on Euroopa Kohus juba leidnud, et kui komisjoni poolt oma pädevuse teostamisel isiku suhtes tehtud otsuse konkreetne tagajärg ainuüksi selle otsuse vastuvõtmise tõttu on see, et isik kaotab kõik tegelikud võimalused saada liidu rahastust, siis tuleb seda tagajärge käsitada nimetatud otsuse siduva õigusliku tagajärjena (vt selle kohta 22. aprilli 1997. aasta kohtuotsus *Geotronics vs. komisjon*, C-395/95 P, EU:C:1997:210, punktid 14 ja 15).
- 63 Järelikult tuleb komisjoni poolt kohtuasjas C-184/17 P vastuapellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud väide, et 8. mai 2015. aasta otsusel ei ole siduvat õiguslikku tagajärge, põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 64 Mis teiseks puudutab käesoleva kohtuotsuse punktis 46 käsitletud komisjoni argumenti, et sellist rahastamisotsust, nagu käsitletakse käesolevas asjas, tuleb käsitada üksnes aktina, mis ei tekita kolmandate isikute suhtes õiguslikke tagajärgi, siis tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei kujuta sellised aktid, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi ainult liidu institutsioonide, organite, ametite või asutuste piires, endast akte, mille peale saab ELTL artikli 263 alusel esitada tühistamishagi (vt selle kohta 25. veebruari 1988. aasta kohtuotsus *Les Verts vs. parlament*, 190/84, EU:C:1988:94, punkt 8, ja 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus *Hispaania vs. komisjon*, C-443/97, EU:C:2000:190, punkt 28).

- 65 Käesoleval juhul piisab, kui märkida, et kuna Üldkohus leidis õigesti, et 16. detsembri 2014. aasta otsuse eesmärk oli tekitada IMG suhtes siduvaid õiguslikke tagajärgi käesoleva kohtuotsuse punktides 57–59 toodud põhjustel, siis ei saa sellele kohtule ette heita, et ta rikkus õigusnormi, kui ta lükkas vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 49–52 põhjendamatusse tõttu tagasi komisjoni argumendi, mille kohaselt see otsus tekitas õiguslikke tagajärgi vaid komisjoni sees.
- 66 Kolmandaks ja viimaseks, nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 47 märgitud, väidab komisjon, et 16. detsembri 2014. aasta otsust oleks tulnud pidada „pelgalt varasemat akti“ – nimelt 25. aprilli 2014. aasta kiri, milles teatati IMG-le esialgse õiguskaitse kohaldamisest 26. veebruaril 2014 – „kinnitavaks aktiks“.
- 67 Akti peetakse pelgalt varasemat akti kinnitavaks aktiks, kui see ei sisalda varasema aktiga võrreldes ühtegi uut õiguslikku või faktilist asjaolu (vt selle kohta 14. aprilli 1970. aasta kohtuotsus Nebe vs. komisjon, 24/69, EU:C:1970:22, punkt 8, ja 3. aprilli 2014. aasta kohtuotsus komisjon vs. Madalmaad ja ING Groep, C-224/12 P, EU:C:2014:213, punkt 69).
- 68 Käesoleval juhul leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 70–73, et kui 26. veebruari 2014. aasta esialgse õiguskaitse sisu analüüsist ilmnes, et selle toimeks oli ajutiselt peatada IMGga kõigi selliste delegeerimislepingute sõlmimine, millele on viidatud algses otsuses, siis 16. detsembri 2014. aasta otsuse analüüs näitas, et selle otsuse õiguslikuks tagajärjeks oli konkreetselt ja lõplikult võtta IMG-lt ära võimalus, et temaga sõlmitakse selline leping.
- 69 Sealjuures tõi Üldkohus välja need uued õiguslikud ja faktilised asjaolud, mis iseloomustavad 16. detsembri 2014. aasta otsust võrreldes 26. veebruari 2014. aasta esialgse õiguskaitsega.
- 70 Järelikult tuleb komisjoni poolt kohtuasjas C-183/17 P vastuapellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud väide, et 16. detsembri 2014. aasta otsus oli „pelgalt varasemat akti kinnitav akt“, põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 71 Kuna komisjoni apellatsioonkaebuste põhjendamiseks esitatud väidetest polnud ükski edukas, tuleb need kaebused tervikuna rahuldamata jätta.
- 72 Peale selle ei ole vaja võtta seisukohta komisjoni taotluse kohta, et OLAFi aruanne eemaldataks toimikust, kuna selle taotluse ese on ära langenud, sest komisjon teatas kohtuistungil Euroopa Kohtule, et tema ise oli selle aruande omal initsiatiivil IMG-le teatavaks teinud.

Apellatsioonkaebused

- 73 Vaidlustatud kohtuotsuste tühistamiseks esitatud apellatsioonkaebuste põhjenduseks osas, millega jäeti tema tühistamishagid rahuldamata, esitab IMG neli väidet kohtuasjas C-183/17 P ja viis väidet kohtuasjas C-184/17 P. Ta esitab ka mitu etteheidet sellega seoses, kuidas Üldkohus teatavaid kohtutoimikus sisaldavaid tõendeid käsitles.
- 74 Lisaks esitab IMG oma apellatsioonkaebuses kohtuasjas C-184/17 P, paludes tühistada vaidlustatud kohtuotsus T-381/15 osas, millega jäeti rahuldamata tema kahju hüvitamise nõue, põhjendusena veel kuuenda väite.
- 75 Kõigepealt tuleb analüüsida teist väidet, mille IMG liidetud kohtuasjadest mõlemas esitas.

Teine väide kohtuasjades C-183/17 P ja C-184/17 P

Poolte argumendid

- 76 IMG väidab esiteks, et Üldkohus rikkus õigusnormi, leides, et komisjon ei olnud rikkunud õigusnormi ega teinud ilmset hindamisviga, kui ta võttis vaidlusalused otsused vastu selliste põhjenduste alusel, mis rajanesid nimetatud institutsiooni kahtlustel seoses IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatusega 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade tähenduses. Nimelt puudutasid komisjoni poolt oma kahtluste põhjendamiseks välja toodud asjaolud vaid osa IMG 16 liikmest, mitte aga selle üksuse rahvusvahelise organisatsiooni staatust kui sellist nimetatud finantseeskirjade tähenduses.
- 77 Teiseks on Üldkohus IMG sõnul moonutanud fakte, jättes kõrvale IMG esitatud argumendid, vaidlustamaks vaidlusaluste otsuste põhjendatust, selle asemel, et uurida IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatuse tõendamiseks esitatud menetlusedokumentide lisades toodud arvukaid tõendeid (põhikirjad, asutamisprotokoll, Belgia Kuningriigiga sõlmitud peakorterileping, suursaadikute deklaratsioonid, jne). Need tõendusmaterjalid aga, mis olid vaidlusaluste otsuste vastuvõtmisel komisjoni käsutuses, tõendavad, et IMG on rahvusvaheline avalik-õiguslik organisatsioon, mis on loodud 1994. aastal rahvusvahelise lepingu alusel, mille sõlmisid 16 riiki ja Euroopa Ühenduse Humanitaaramet (ECHO) pärast ühte ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti töögrupi nõupidamist, et võimaldada Bosnia ja Hertsegoviina ülesehitamisel osalevatel riikidel kasutada selleks loodud üksust.
- 78 Komisjon vastab sellele, et vaidlustatud kohtuotsuste õiguspärasuse kontrollimiseks ei ole vaja lahendada küsimust, kas IMG-l on rahvusvahelise organisatsiooni staatus 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade tähenduses, vaid hoopis küsimust, kas see institutsioon võis sellekohaseid kahtlusi arvestades otsustada talle sellest staatusest tulenevaid eelarve täitmise ülesandeid mitte enam usaldada. Selles kontekstis piirduvad käesoleva kohtuotsuse punktis 76 nimetatud IMG argumendid vaid sellega, et vaidlustavad hinnangu, mille Üldkohus faktidele ja tõenditele andis, ning sellisena tuleb need vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, kuna need ei kuulu Euroopa Kohtu pädevusse apellatsioonimenetluses. Lisaks pole esimeses kohtuastmes esitatud argumenti, et asjaolud, millele komisjon tugines vaidlusalustes otsustes väljendatud kahtluste põhjendamiseks, puudutasid vaid osa IMG 16 liikmest, ning seetõttu tuleb see apellatsiooniastmes vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, kuna see on uus argument. Igal juhul ei rikkunud Üldkohus õigusnormi ega moonutanud IMG esitatud tõendeid, kui ta leidis, et kahtlused asjaomase isiku rahvusvahelise organisatsiooni staatuses õigustasid vaidlusaluste otsuste vastuvõtmist.
- 79 IMG lisab repliigis, et need argumendid seavad kahtluse alla vaidlustatud kohtuotsustes esitatud Üldkohtu arutluskäigu õigusliku põhjendatuse vaidlusaluste otsuste õiguspärasuse osas 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade seisukohast, ning seega on need vastuvõetavad.

Euroopa Kohtu hinnang

– Vastuvõetavus

- 80 Seoses sellega, et komisjon vaidlustab IMG apellatsioonkaebuste teise väite põhjenduseks esitatud mõne etteheite vastuvõetavuse, tuleb kõigepealt märkida, et apellant saab Euroopa Kohtus vaidlustada selle, kuidas Üldkohus on liidu õigust tõlgendanud ja kohaldanud (vt selle kohta 13. juuli 2000. aasta kohtuotsus *Salzgitter vs. komisjon*, C-210/98 P, EU:C:2000:397, punkt 43, ja 12. septembri 2006. aasta kohtuotsus *Reynolds Tobacco jt vs. komisjon*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 51), ning esitada selle raames apellatsioonkaebuses väited, mille eesmärk on kritiseerida vaidlustatud kohtuotsuses selle kohtu poolt antud hinnangute õiguslikku põhjendust (vt selle kohta 9. juuni 2011. aasta kohtuotsus

Diputación Foral de Vizcaya jt vs. komisjon, C-465/09 P–C-470/09 P, ei avaldata, EU:C:2011:372, punkt 146, ning 4. septembri 2014. aasta kohtuotsus Hispaania vs. komisjon, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 81 Käsitletavas asjas aga viitab IMG käesoleva kohtuotsuse punktis 76 nimetatud etteheidetes sellele, et Üldkohus rikkus 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade kohaldamisel õigusnormi vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 102–106 ja 113 ning vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktides 98–103, 108 ja 109, kui ta vastas väidetele, millega IMG oli seadnud kahtluse alla vaidlusaluste otsuste õiguspärasuse nende finantseeskirjade seisukohast.
- 82 Lisaks tuleb märkida, et selle argumendi eesmärk, mille kohaselt asjaolud, millele komisjon tugines vaidlusalustes otsustes väljendatud kahtluste põhjendamiseks, puudutasid vaid osa IMG 16 liikmest, on kritiseerida Üldkohtu hinnangu õiguslikku põhjendatust esiteks vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktis 103, mis viitab selle kohtuotsuse punktile 89, ja teiseks vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktis 98, mis viitab selle kohtuotsuse punktile 85, mille kohaselt tuleb nimetatud otsuseid nende vastuvõtmise konteksti arvestades pidada põhjendatuks, sealhulgas nende asjaoludega. Käesoleva kohtuotsuse punktis 80 viidatud kohtupraktikat arvestades ei saa sellist argumenti apellatsiooniasutuses vastuvõetamatus tõttu tagasi lükata põhjusel, et seda ei ole esimeses kohtuastmes esitatud.
- 83 Seega tuleb asuda seisukohale, et liidetud kohtuasjades IMG teise väite põhjenduseks esitatud etteheited ja seega väited ise on vastuvõetavad.

– *Sisulised küsimused*

- 84 Sisulise vaidluse osas tuleb tõdeda, et apellatsioonkaebuste teine väide puudutab vastavalt vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punkte 102–106 ja 113 ning vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punkte 98–103, 108 ja 109.
- 85 Selles osas vaidlustas IMG Üldkohtus esiteks 16. detsembri 2014. aasta otsuse õiguspärasuse 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade seisukohast, ja teiseks 8. mai 2015. aasta otsuse õiguspärasuse 2012. aasta finantseeskirjade seisukohast. Ta väitis muu hulgas, nagu Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 102 ja 104 ning vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktis 96, et ta on rahvusvaheline avalik-õiguslik organisatsioon, mis on loodud valitsustevahelise kokkuleppe alusel, nende finantseeskirjade tähenduses ning et see tuleneb nii komisjonile kui ka Üldkohtule esitatud erinevatest dokumentidest.
- 86 Nende argumentide ümberlükkamiseks märkis Üldkohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 103 ja 105 ning vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktis 98, et komisjon oli vaidlusalustes otsustes väljendanud käesoleva kohtuotsuse punktis 24 toodud sõnastuses kahtlust IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatuse üle nende asjaolude alusel, mida on nimetatud 25. aprilli 2014. aasta kirjas.
- 87 Edasi leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse T-29/15 punktides 104 ja 105 ning vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktis 102, et IMG esitatud argumendid ja tõendusmaterjal ei võimaldanud tõendada, et komisjoni poolt kõnealuste asjaolude põhjal väljendatud kahtlused vaidlusalustes otsustes ei olnud põhjendatud.
- 88 Selles osas on kohane nentida, et määruse nr 1605/2002 artiklist 53 ja artikli 53d lõikest 1 ning määruse nr 966/2012 – millega tunnistati kehtetuks ja asendati määrus nr 1605/2002 – artikli 58 lõikest 1 tuleneb, et komisjon võib muu hulgas täita liidu eelarvet nii, et usaldab eelarve täitmise ülesanded rahvusvahelistele organisatsioonidele.

- 89 Nendest sätetest tuleneb, et kui komisjon kavatseb võtta vastu otsuse, millega usaldatakse eelarve täitmise ülesanded sellel alusel teatavale üksusele, siis tuleb tal tagada, et see üksus on rahvusvaheline organisatsioon.
- 90 Kui pärast selle otsuse tegemist, millega usaldatakse eelarve täitmise ülesanded teatavale üksusele, kellel on rahvusvahelise organisatsiooni staatus, võtab komisjon vastu sellised otsused, nagu on vaidlusalused otsused, niisuguste asjaolude alusel, mis tema hinnangul seavad selle staatuse kahtluse alla, siis tuleb neid otsuseid nii õiguslikult kui ka faktiliselt põhjendada.
- 91 Sellega seoses on määruse nr 1605/2002 artiklites 53 ja 53d ning määruse nr 966/2012 artiklis 58 toodud mõiste „rahvusvaheline organisatsioon“ määratletud samas sõnastuses nagu määruse nr 2342/2002 artikli 43 lõikes 2 ja hiljem määruse nr 1268/2012 artikli 43 lõikes 1, millega tunnistati kehtetuks ja asendati määrus nr 2342/2002. Viimati nimetatud kahe sätte kohaselt hõlmab see mõiste muu hulgas mõistet „rahvusvahelised avalik-õiguslikud organisatsioonid, mis on loodud valitsustevahelise kokkuleppe alusel, ja nende organisatsioonide asutatud spetsialiseeritud asutused“.
- 92 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et Üldkohus ei kontrollinud vaidlusaluste otsuste õiguspärasust seda määratlust arvestades, vaid piirdus kinnitusega, et IMG esitatud argumendid ja tõendusmaterjalid ei lükanud ümber komisjoni kahtlusi seoses IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatusega.
- 93 Selle kinnitusega on aga rikutud õigusnormi, kuna ükski Üldkohtu väljatoodud asjaoludest, mis peaksid võimaldama pidada käesoleva kohtuotsuse punktis 86 kirjeldatud komisjoni kahtlusi põhjendatuks, ei saa olla nende õiguslik alus.
- 94 Seoses esimesega nendest asjaoludest, mis puudutab küsimust, kas mitu IMG nimetatud riiki, kes peaksid olema tema liikmed, seda tõesti olid, ilmneb Üldkohtu enese järeldustest, et komisjoni sellekohased kahtlused puudutasid vaid „mõnda“ IMG liiget, ning täpsemalt viit liiget 16-st. Kuid isegi kui oletada, et sellised kaebused on põhjendatud, ei ole nende tagajärjeks rahvusvahelises õiguses võtta üksuselt, mille liikmed need riigid ei ole – või enam ei ole – „rahvusvahelise organisatsiooni“ staatus, eriti juhul, kui asjaomased riigid nagu käesolevas asjas moodustavad vaid väikese osa kõnealusest üksusest.
- 95 Teise asjaolu puhul, mis puudutab kahtlusi seoses nende isikute pädevusega, kes on esindanud teatavaid riike IMG asutamiskirja allkirjastamisel, siis tuleb samuti märkida, et see võib küll seada kahtluse alla IMG asutamiskirja allkirjastamise konkreetselt nende liikmesriikide poolt, mitte aga selle üksuse asutamist kui sellist, kuna võimalikud puudused, millele on seoses esindamisega viidatud, puudutasid vaid väikest arvu osalisriike.
- 96 Mis puudutab kolmandat asjaolu, mille kohaselt ÜRO peasekretär oli märkinud, et IMG ei kujutanud endast ÜRO spetsialiseeritud asutust, siis piisab, kui märkida, et see ei omanud õiguslikult mingisugust tähtsust. Nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktist 91, ei nõua 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjad sugugi, et asjaomane üksus oleks selleks, et teda võiks pidada „rahvusvaheliseks organisatsiooniks“, ÜRO spetsialiseeritud asutus. Käesoleval juhul oli pealegi selge, et IMG ei olnud kunagi väitnud, et ta on selline asutus, vaid seda, et ta on „rahvusvaheline avalik-õiguslik organisatsioon, mis on loodud valitsustevahelise kokkuleppe alusel“, nagu ilmneb selgelt nendest Üldkohtu tähelepanekustest, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktis 85.
- 97 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb asuda seisukohale, et IMG teine väide – mis on esitatud kohtuasjades C-183/17 P ja C-184/17 P ning mille kohaselt Üldkohus eksis, kui ta vaidlustatud kohtuotsustes leidis, et komisjon ei rikkunud õigusnormi ega teinud ilmselt hindamisviga, kui ta põhjendas vaidlusaluste otsuste vastuvõtmist oma kahtlustega seoses IMG „rahvusvahelise organisatsiooni“ staatusega 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade tähenduses – on põhjendatud. Järelikult tuleb käesolevate väidetega nõustuda, ilma et oleks vaja analüüsida, kas selles Üldkohtu otsuses on lisaks ka fakte moonutatud.

Tagajärjed, mis tulenevad nendes kohtuasjades teise väitega nõustumisest

- 98 Eelmises punktis tuvastatud õigusnormi rikkumisest tulenevate tagajärgede kohta tuleb esiteks märkida, et IMG selle väite tagasilükkamine, mille kohaselt rikkus komisjon õigusnormi, kui ta põhjendas vaidlusaluseid otsuseid oma kahtlustega seoses IMG „rahvusvahelise organisatsiooni“ staatusega, oli vajalik tugi vaidlustatud kohtuotsuste resolutsiooni nende punktide jaoks, millega tühistamishagi rahuldamata jäeti.
- 99 Järelikult tuleb vaidlustatud kohtuotsused tühistada osas, millega jäeti IMG tühistamishagid põhjendamatusse tõttu rahuldamata, ning sealjuures pole vaja analüüsida IMG apellatsioonkaebuste põhjenduseks esitatud teisi väiteid ega etteheiteid.
- 100 Teiseks, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 33, esitas IMG kohtuasjas T-381/15 ka nõude hüvitada kahju, mis talle 8. mai 2015. aasta otsuse tagajärjel tekkis, kuna komisjon teatas selles otsuses, et ta ei sõlmi IMGga enam liidu eelarve kaudse täitmise raames uusi delegerimislepinguid.
- 101 Nagu tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse T-381/15 punktidest 170 ja 172, jättis Üldkohus sellest tulenevalt käesoleva kohtuotsuse punktis 97 viidatud ebaõigele õigushinnangule tuginedes rahuldamata ka selle kahju hüvitamise nõude.
- 102 Seega tuleb tühistada ka vaidlustatud kohtuotsus T-381/15 osas, milles sellega jäeti põhjendamatusse tõttu rahuldamata kõnealune kahju hüvitamise nõue.

Tühistamishagid ja kahju hüvitamise nõue

- 103 Kui menetlusstaadium võimaldab lahendada kohtuvaidluse osaliselt, võib Euroopa Kohus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 alusel teha asja selle osa suhtes lõpliku kohtuotsuse ja suunata asi ülejäänud osas tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks.
- 104 Käesolevas asjas tuleb Euroopa Kohtul endal teha lõplik otsus kahe tühistamishagi suhtes, mille menetlusstaadium seda lubab. Nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 92–96, on vaidlusalused otsused õigusvastased, kuna komisjoni poolt nende põhjenduseks esitatud asjaolud ei võimalda kahtluse alla seada IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatust 2002. aasta ja 2012. aasta finantseeskirjade tähenduses. Järelikult tuleb nimetatud otsused täies ulatuses tühistada.
- 105 Mis puutub kohtuasjas T-381/15 esitatud kahju hüvitamise nõudesse, siis tuleb tõdeda, et nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 101, jättis Üldkohus selle rahuldamata, tuginedes ainuüksi oma hinnangule, mille kohaselt komisjon ei rikkunud õigusnormi ega teinud ilmset hindamisviga, kui ta põhjendas 8. mai 2015. aasta otsuse vastuvõtmist oma kahtlustega seoses IMG rahvusvahelise organisatsiooni staatusega. Vaatamata sellele, et käesoleva kohtuotsuse eelnevatest punktidest tuleneb, et selle hinnanguga on rikutud õigusnormi, on siiski vaja analüüsida nimetatud kahju hüvitamise nõude poolte teisi argumente, ning eelkõige neid, mis puudutavad IMG väidetava kahju olemasolu ja ulatust, mille üle pealegi Euroopa Kohtus vaidlus puudub.
- 106 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et vaidluse selles osas ei võimalda menetlusstaadium asja lahendada ja järelikult tuleb asi saata selles osas Üldkohtule otsustamiseks.

Kohtukulud

- 107 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 sätestab, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab ta kohtukulude jaotamise.

- 108 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 109 Kuna käesolevas asjas on komisjon kohtuasjades C-183/17 P, C-184/17 P ja T-29/15 vaidluse kaotanud, siis tuleb nende kolme kohtuasja kulud vastavalt IMG nõuetele välja nõuda temalt.
- 110 Seoses kohtuasjaga T-381/15 tuleb aga märkida, et kuigi komisjon kaotas kohtuvaidluse IMG esitatud tühistamishagi asjas, ei ole selle hagi raames esitatud kahju hüvitamise nõue veel lahendatav ning tuleb tagasi saata Üldkohtule.
- 111 Seega tuleb kohtukulude kandmine otsustada nimetatud kohtuasjas edaspidi kooskõlas kodukorra artikliga 137, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 2. veebruari 2017. aasta otsus **International Management Group vs. komisjon** (T-29/15, ei avaldata, EU:T:2017:56) ja 2. veebruari 2017. aasta kohtuotsus **International Management Group vs. komisjon** (T-381/15, ei avaldata, EU:T:2017:57).
2. Tühistada komisjoni 16. detsembri 2014. aasta rakendusotsus C(2014) 9787 final, millega muudetakse rakendusotsust C(2013) 7682 2013. aasta iga-aastase tegevuskava kohta, milles soodustatakse Myanmar/Birma rahastamist Euroopa Liidu üldeelarvest.
3. Tühistada Euroopa Komisjoni 8. mai 2015. aasta kirjas sisalduv otsus mitte enam sõlmida **International Management Group**iga uusi delegeerimislepinguid kaudse eelarve täitmise kohta.
4. Saata kohtuasi T-381/15 Euroopa Liidu Üldkohtule, et see teeks otsuse **International Management Groupi** nõude kohta hüvitada kahju, mis talle on käesoleva kohtuotsuse resolutsiooni punktis 3 nimetatud komisjoni otsusega väidetavalt tekitatud.
5. Jätta vastuapellatsioonkaebused rahuldamata.
6. Mõista kohtukulud kohtuasjades C-183/17 P, C-184/17 P ja T-29/15 välja komisjonilt.
7. Otsustada kohtukulude kandmine kohtuasjas T-381/15 edaspidi.

Allkirjad